

[Landbrugsministeren.]

Dette beløb foreslås for de kommende 3 finansår nedsat til 200 000 kr. ialt.

Vedrørende begrundelsen for de nævnte ændringer i bevillingsbeløbene skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Under hensyn til den stedfundne prisstigning foreslås størstebeløbene for lån efter forslaget §§ 2 og 4 forhøjet til henholdsvis 10 000 kr. og 7 500 kr. i stedet for 5 000 kr. efter den nugældende lovs §§ 2 og 3, hvilket beløb, 5 000 kr., har været gældende siden de første lovbestemmelser på dette område, lov nr. 162 af 11. maj 1933 om oprettelse af gartnerier, havebrug, frugtavlskolonier, frugtplantager og havelodskolonier kapitel II og III.

I forslaget § 3 foreslås optaget en ny bestemmelse, hvorefter der kan ydes lån til ejere af små landbrugsejendomme på indtil 5 ha middelgod jord, som ønsker at omlægge driften til havebrug, fordi ejendommen er for lille til egentlig landbrugsdrift.

Bestemmelsen vil navnlig have betydning i de tilfælde, hvor der ikke ønskes eller det ikke skønnes muligt at skaffe tillægsjord efter statshusmandslovens bestemmelser.

Bestemmelsen i § 3 skal træde i stedet for statshusmandslovens § 34, stk. 6, hvilken sidste bestemmelse foreslås ophævet i lovforslagets § 12, stk. 2.

§ 3 betyder en forbedring og udvidelse af den tidligere regel i statshusmandsloven.

Ved forslaget § 9 foreslås tilskuddet til havelodskoloniernes arbejdsløse medlemmer forhøjet fra 6 kr. til 10 kr. pr. 100 m², hvilket beløb har været uændret gældende siden fornævnte lov nr. 162 af 11. maj 1933.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Endelig har jeg den ære for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov nr. 60 af 26. februar 1940 om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer med tillægslove.*

Lovforslaget går ud på at forlænge lov nr. 60 af 26. februar 1940 om fremskaffelse

af indenlandske brændselsmaterialer, således som denne senere er ændret senest ved lov nr. 79 af 18. marts 1947, indtil 1. april 1950.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, er der ikke i år udskrevet plighthugst af brænde. For at muliggøre den rettidige fordeling af den til rådighed værende brændemængde har landbrugsministeriet efter forhandling med handelsministeriet ved bekendtgørelse af 25. november 1948 pålagt enhver ejer af skov eller plantage inden 10. februar 1949 at indsende indberetning til brændselsudvalget for det amt, hvori skovdistriktet er beliggende, om størrelsen af den i tiden 1. oktober 1948 — 31. januar 1949 foretagne hugst af brænde-effekter, samt om hvor meget brænde der yderligere forventes hugget inden hugst-årets udløb.

Iøvrigt vil det være nødvendigt at forlænge brændselsloven endnu et år, fordi vi ikke kan indføre fuldt tilstrækkeligt udenlandsk brændsel til at dække hele behovet i fyringssæsonen 1949—50 ved hjælp af udenlandsk brændsel. Man regner, at der vil komme til at mangle et kvantum på ca. 1,8 mill. t kulværdi, svarende til ca. 4¹/₂ mill. t indenlandsk brændsel. Dette må dækkes dels ved brunkul, dels ved tørv og formbrændsel. Den nødvendige brunkulsproduktion, ca. 2 mill. t, kan imidlertid kun sikres ved en vis støtte fra staten, og brunkulsproduktionen må i det hele foregå under statens tilsyn og kontrol, således som det hidtil er sket med hjemmel i loven om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer.

Også for produktionen af tørv, hvoraf der efter de sidste beregninger kan blive brug for 2 à 2¹/₂ mill. t, vil det være ønskeligt at have hjemmel til fornøden indgriben, idet dog bemærkes, at det indtil videre er hensigten ikke at fastsætte maksimalpriser for tørv, tørvedynd og læggepladser.

Ministeren for handel industri og søfart (Krag): Herved tillader jeg mig for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.*

Den gældende lov, lov nr. 133 af 30. marts 1946, har gyldighed indtil den 1. maj d. å., og lovforslaget er en videreførelse af denne